

Tariffer, saa tænkte man altid kun paa Arbejdernes, dels defaglærte og dels de ikke faglærte Arbejderses Tariffer, men man glemte, at der var mange andre Kredse i Landet, som havde hellige Tariffer. Det har den højtærede Minister Ret i, men han har ikke Ret i, at det ikke bliver nævnt. Jeg har i alt Fald min Ryg fri, for jeg ved, at jeg med al den Kraft, jeg raader over, har talt imod saadanne Tariffer som dem, Lægerne og forskellige andre Klasser i Samfundet har stillet op, Tariffer, som hviler paa et skrøbeligt Grundlag, synes mig, for man kan ikke glemme, at adskillige af disse Mennesker er uddannet paa Statens Bekostning og har et privilegeret Arbejde, og dog søger de gennem deres Fagforeninger at stramme Tarifferne, og det mener jeg skal paatales lige saa vel som Arbejdernes hellige Tariffer. Det, der er det forkerte, er, at vort Land i alle dets Kredse er i høj Grad overorganiseret.

Jeg maa endnu gøre den lille Bemærkning til den højtærede Socialminister, som tilføjede, at ogsaa Præsterne havde deres Fagforening, at det kan være rigtigt nok, hvis man vil kalde den saaledes, men denne Fagforening har i alt Fald i meget ringe Grad økonomiske Formaal, og det plejer jo ellers at være Fagforeningernes Hovedformaal.

Den højtærede Finansminister forsikrede, at han ikke vilde være med til at øge Statens Gæld ved nye Statslaan. Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa den samme Udtalelse, men satte den i Forbindelse med Landmandsbankspørgsmaalet. Jeg vil nøjes med at sætte den i Forhold til Finansloven, idet jeg da opfatter denne Udtalelse som en Slags Erklæring fra Ministeren om, at han ikke ret længe vil sidde paa Finansministerpladsen, for jeg tror, jeg tør sige, at hvis den højtærede Minister faar Lov til at sidde i ret lang Tid paa den Plads, vil han ikke kunne undgaa at være med til at øge Statens Gæld. Det er udmærket, at vi her lægger stor Vægt paa, at Finansloven viser Balance paa Driftsiden, men det er heller ikke værd at glemme, at Finansloven har en § 26, at denne Paragraf omfatter mange Millioner, og at disse Millioner betyder en Udgift for Staten i den Forstand, at Pengene skal skaffes til Veje til de Aktiverhvervelser, der foregaar paa § 26. Men det er ogsaa sikkert nok, at mange af de Aktiver, som erhverves derigennem, er Aktiver, der ikke forrenter sig og ikke sjældent medfører Udgifter, saa at der, selv om der er Balance paa Finanslovens Driftside, alligevel kan blive forøget Statsgæld.

For ikke at tale om det Tilfælde, at Rigsdagen gav sit Samtykke til en blot tilnærmelsesvis Gennemførelse af de Kriseforanstaltninger, som Finansministeren ogsaa har givet sit Samtykke til, at der er fremsat Lovforslag om, thi det vilde uvægerlig medføre, at der kom Statslaan. At der kom et Statslaan, vilde jeg i og for sig heller ikke bebrejde Ministeren, for i Tider som de nuværende kan det, naar man da ellers kan se Bund i Samfundsøkonomien, godt forsvares at tage et Statslaan af en begrænset Størrelse.

Jeg gaar saa over til nogle Enkeltheder, skønt det kan være vanskeligt nok at komme bort fra disse Højder med den almindelige Økonomi og de storpolitiske Betragtninger, men der er dog enkelte Spørgsmaal, som jeg vil have Lov til at bringe frem. Den højtærede Kirkeminister og jeg har et lille Mellemværende om Kristkirken eller Syd-kirken i Kolding. Jeg omtalte den i Fjor, og den højtærede Kirkeminister gav et lovende Svar, gaaende ud paa, at han vilde være med til under de givne Forhold — Kirken var blevet indviet og havde en Underbalance — at forhandle om, at der ydedes den en mindre Sum. Ministerens Udsagn i Fjor lyder saaledes: „Af samme Grund“ — Ministeren havde umiddelbart for nævnt, at Regeringen havde gjort sit til at faa de af den hidtidige Regering paabegyndte Kirker fuldført og nødvendige Overskridelser dækket — „er jeg ogsaa villig til at optage en Forhandling om et yderligere mindre Tilskud til den Kirke i Kolding, som jo allerede er blevet indviet.“ Jeg gaar ud fra, at naar Kirkeministeren har sagt, at han var villig til at optage en Forhandling om et yderligere mindre Tilskud, saa er dette et Løfte, og jeg haaber, at den højtærede Kirkeminister vil være enig med mig i, at Løfter skal man holde, og derfor vil være mig behjælpelig med at faa denne Kirkes økonomiske Forhold ordnet.

Da jeg nu er ved at nævne Kirker, vil jeg henlede den højtærede Kirkeministers Opmærksomhed paa Aarhus Domkirkes Taarn. Det foreliggende Finanslovsforslag indeholder jo ingen Bevillinger til nye Kirker og heller ingen til ældre Kirkers Restauration. Det hænger naturligvis sammen med de økonomiske Forhold, man har ment, at man kunde lade et Aar gaa hen uden at have nogen Udgift her, og det kan man selvfølgelig ogsaa. Men det er jo et Omraade, med Hensyn til hvilket Fortiden godt nok har vist, at man ikke kan lade ret mange Aar gaa hen saadan. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der